

Obrazac 20.

ZAVRŠNI RAČUN STEČAJNOGA UPRAVITELJA

Nadležni sud: *Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku*

Poslovni broj spisa: *9 St – 32/11*

Dužnik: *REVIJA d.d. modna konfekcija u stečaju, OIB: 91320900976, Kralja Zvonimira 247, Šibenik*

Uvodni osvrt

Stečajni postupak Revije karakterističan je po dugotrajnosti i niza bezuspješnih pokušaja prodaje imovine – stečajne mase Dužnika.

Konačno, prihvaćen je prijedlog stečajnog upravitelja (upravo iz razloga što se stečajni postupak neprimjereno odugovlačio) da Ministarstvo financija u svojstvu razlučnog vjerovnika preuzme sve nekretnine i pokretnine Revije u sklopu pogona u Bilicama.

Na 24 ročištu javne dražbe za prodaju sklopa nekretnine Revije u Bilicama Županijsko državno odvjetništvo je u svojstvu zastupnika Ministarstva financija putem prijeboja preuzelo sve nekretnine i pokretnine pogona u Bilicama.

Potom je sud donio rješenje o dosudi i zaključak o predaji u posjed svih nekretnina i pokretnina koje su bile predmet prodaje (cjeloviti pogon u Bilicama).

Republika Hrvatska preuzela je u posjed sve nekretnine i pokretnine proizvodnog pogona u Bilicama.

Faktična i formalna primopredaja, odnosno preuzimanje u posjed cjelokupne imovine izvršena je dana 1. lipnja 2020. godine.

Zapisnik o primopredaji potpisali su predstavnik Ministarstva državne imovine i stečajni upravitelj.

Ovom radnjom (predajom u posjed) stekli su se uvjeti za finalne radnje u cilju zaključenja stečajnog postupka.

Prilog 1.: *Zapisnik o predaji u posjed pogona u Bilicama.*

I. RAČUN PRIHODA I RASHODA

Nije moguće dati jednostavan prikaz prihoda i rashoda Dužnika za razdoblje od preko 19 godina (po računu blagajne) – stečaj je otvoren 19. ožujka 2001. godine.

Tijek stečajnog postupka Revije u odnosu na prihode i rashode i poslovnu dinamiku, uvjetno, možemo podijeliti u dvije faze.

Ove faze karakterizira razdoblje izrazite poslovne dinamičnosti i s druge strane, potpune poslovne pasivnosti.

Prvo razdoblje nastupa neposredno nakon otvaranja stečaja kada je aktiviran proizvodni pogon Revije u Bilicama i to u njegovom totalnom kapacitetu. Za to vrijeme bilo je zaposleno okvirno 200 radnika i trajalo je do 2005. godine.

Druga faza jeste vrijeme potpune poslovne pasivnosti (u smislu obavljanja proizvodnje tekstilne konfekcija).

Uvjetno, vrijeme poslovne pasivnosti Revije možemo podijeliti u dvije podfaze.

Prva podfaza jeste razdoblje od obustave proizvodnje (kraj 2005. godine) pa do prodaje stare upravne zgrade Revije u Šibeniku u Splitskoj ulici, trajalo je približno 7 godina, do kraja 2012. godine.

Druga podfaza jeste razdoblje od prodaje stare upravne zgrade Revije u Šibeniku, zaključno do zadnjeg ročišta za prodaju pogona u Bilicama koje je održano 19. rujna 2019. godine.

Svo poslovanje Revije za vrijeme dok je obavljala poslovnu djelatnost prikazano je kroz obvezatnu knjigovodstvenu i financijsku dokumentaciju.

Ističe se, ako stečajni dužnik nastavi obavljati djelatnost, u obvezi je voditi poslovne knjige kao da i nije u stečaju.

Za vrijeme dok je Revija intenzivno obavljala djelatnost redovno su se predavali godišnja financijska izvješća (bilanca, račun dobiti i gubitka) i sve ostale potrebne obrasce i izvješća koja su propisana zakonom i aktima nižeg ranga. Isto tako, redovno su podnošeni i svi potrebni obrasci nadležnoj Poreznoj upravi, ali i detaljna izvješća stečajnog upravitelja koja je u obvezi periodično dostavljati sudu.

Isto tako, nakon prestanka obavljanja djelatnosti, Revija je predavala ista izvješća koja je predavala i za vrijeme kada je obavljala djelatnost.

Nakon obustave proizvodnje došlo je do drastičnog pada prihoda i nakon toga je Revija (jedno vrijeme) ostvarivala minimalni prihod iz osnove zakupnine.

Jedno vrijeme zakupnina je ubirana isključivo od zakupa poslovnog prostora u staroj upravnoj zgradi Revije u Šibeniku.

Zakupnici poslovnih prostora (ukupno 7) do 2005. godine, uz povremene izuzetke, plaćali su redovno zakupninu. Svi zakupnici zaključili su ugovor o zakupu prije otvaranja stečaja i stečajni upravitelj je zadržao sve zakupce prema uvjetima iz prijašnjih ugovora.

Upravna zgrada Revije u Šibeniku bila je dosta stara i zapuštena i nakon jednog jačeg nevremena (2005. godine) došlo je do devastacije krovišta i prodora vode u prostorije.

Objektivno, prostor nije bio pogodan za normalno korištenje, zakupnici su bili nezadovoljni i došlo je do zastoja u naplati zakupnine. Isto tako, Reviji je kao zakupodavcu prijetila i naknada štete koji su imali zakupnici upravo zbog prodora vode u poslovni prostor. Zbog problema koji su praktički bili nerješivi, uslijedilo je i otkazivanje svih ugovora o zakupu tijekom 2006. godine i poslovni prostori u zgradi ostali su prazni, konačno do primopredaje kupcu zgrade.

Bez obzira na dotrajalost zgrade objektivno, zakupnici su koristili prostor za relativno povoljnu zakupninu, što izravno i neizravno ukazuje da se imovinom Revije nije gospodarilo na odgovoran način (pažnjom dobrog gospodarstvenika). Ukupni iznos mjesečne zakupnine za sve poslovne prostore iznosio je 17.223,11 kuna. U isto vrijeme minimalni mjesečni troškovi servisiranja stečaja iznosili su (prema predračunu) 36.830,00 kuna u bruto iznosu.

Stečajni upravitelj je tolerirao zatečeni odnos iz razloga što zbog dotrajalosti i zapuštenosti zgrade nije bilo interesa za zakup.

Nakon prvih godina od otvaranja stečajnog postupka i aktiviranje svih proizvodnih kapaciteta pogona u Bilicama (zaposleno je okvirno 200 radnika), nastupila je faza pada prihoda koju je pratila i prijetnja gubitka u poslovanju, a i moguće nelikvidnosti. Zbog tih razloga „u hodu“ je obustavljena proizvodnja.

Dijelom je do obustave proizvodnje došlo i zbog radikalnih i globalnih poremećaja na tržištu proizvodnje tekstilne konfekcije. Masovno su zatvarani pogoni u cijeloj Europi zbog pojave konkurentnih proizvođača u zemljama bivšeg SSSR-a, ali i azijskih država koje su drastično smanjile proizvodnu cijenu. Reviju je stalno pratio i problem što je bila u stečaju i to je stvaralo rezerve na strani naručitelja, nekad opravdano, ali i neopravdano.

Nakon obustave proizvodnje bilo je ključno pronaći zakupnika (to je bila glavna briga stečajnog upravitelja) koji bi koristio cjeloviti pogon u Bilicama i ujedno preuzeo čuvanje pogona. Praksa je pokazala da je krajnje riskantno ostaviti prostor pogona u Bilicama bez domara, odnosno čuvara. Samo kratkotrajni zastoj od nekoliko dana (kada je Revija bila bez čuvara) nastupila je provala i krađa.

Prilika za zakupnika ukazala se za vrijeme izgradnje autoputa, dionica Šibenik – Vrpolje. Izvođač radova na toj dionici Vijadukt iz Zagreba iskazao je interes da bi koristio objekt u Bilicama.

Vijadukt je u dogovoru sa zakupnikom Protector d.o.o. Zagreb preuzeo na korištenje pogon u Bilicama i za to vrijeme su ostvarivani prihodi od zakupnine. Stečajni upravitelj nije inzistirao na visini zakupnine, iznosila je 20.000,00 kn mjesečno. Bitno je, za vrijeme zakupa Revija je bila oslobođena plaćanja troškova čuvanja (tri radnika minimalno), također plaćanja naknade za struju i vodu, komunalne naknade i slično.

Nakon odlaska Vijadukta, kratko vrijeme Protector je nastavio koristiti manji dio prostora Revije uz zakupninu od 3.000,00 kuna mjesečno ali uz obvezu da plaća sve tekuće troškove za prostor u Bilicama, poglavito je bio u obvezi da osigura neprekidnu čuvarsku službu (24 sata dnevno).

Odlaskom Protectora Revija je ostala bez ikakvih prihoda i time je, sve do prodaje stare upravne zgrade nastupilo razdoblje totalne poslovne pasivnosti koje karakterizira i nedostatak bilo kakvih prihoda – stanje na računu bilo je nula.

Prilog 2.: Izvješće OTP banke o stanju prometa na računu na dan 31. prosinca 2008.

Reviju, dakle prate dva dugotrajna razdoblja bez prihoda, osim iznimno, kraćeg vremena kada je, najprije cjelokupni pogon u Bilicama, a kasnije dio bio predmet zakupa.

Do promjene je došlo kada je prodana stara upravna zgrade Revije krajem 2012. godine (druga podfaza).

Zgrada je prodana za iznos od 3.301.990,00 kuna, a naknadno je prodano i pripadajuće manje dvorište za iznos od 33.450,00 kuna istom kupcu – ukupno 3.335.440,00 kuna.

Dio tih sredstava (3.022.141,79 kuna) u postupku djelomične diobe isplaćen je radnicima Revije na ime tražbina (neisplaćenih plaća) koje se zakonski razvrstavaju u troškove stečajnog postupka i imaju prioritet u naplati. Stečajni upravitelj dostavio je sudu dokaz o provedenoj djelomičnoj diobi podneskom od 25. ožujka 2013. godine.

Ostatak novca (279.848,21 kuna) nakon provedene djelomične diobe služio je za servisiranje dijela nužnih troškova stečajnog postupka - plaćanje čuvarske službe za pogon u Bilicama (ugovorena minimalna plaća za čuvara), plaćanje premije osiguranja (22.744,55 kuna godišnje – do 2017. godine), bankarske provizije i slično.

Razdoblje poslovanja Dužnika od prodaje nekretnine u Šibeniku (druga podfaza), konačno do prodaje i pogona u Bilicama pratilo je i redovno dostavljanje obveznih godišnjih financijskih izvješća za FINA-u i Poreznu upravu. Sve financijske transakcije kroz ovo razdoblje vidljiv je uvidom u promet na računu Dužnika.

Prilog 3.: promet po računu Dužnika (OTP banka) za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 5. lipnja 2020. godine.

Druga podfaza trajala je do konačne prodaje pogona u Bilicama koja je realizirana prijebojom tražbina od strane RH kao razlučnog vjerovnika.

Pogon u Bilicama (sve nekretnine i pokretnine) preuzela je u posjed Republika Hrvatska putem Ministarstva državne imovine dana 1. lipnja 2020. godine.

Nakon donošenja Rješenja o dosudi od 26. veljače 2020. godine, stečajni sud je naknadno donio i Rješenje od 9. travnja 2020. godine kojim se Ministarstvu financija, kao razlučnom vjerovniku, nalaže da na ime troškova unovčenja predmeta prodaje (svih nekretnina i pokretnina) na račun Dužnika uplati iznos od 652.431,31 kuna.

II. ZAVRŠNA BILANCA

Procijenjena vrijednost stečajne mase u vrijeme otvaranja stečajnog postupka

1. IMOVINA

- Nekretnine	24.655.221,12 kuna
- Pokretnine (<i>oprema pogona, roba u skladištu, automobili</i>).....	4.149.750,81 kuna
Ukupno.....	28.813.971,93 kuna

2. OBVEZE

a) stečajni vjerovnici

- I. viši isplatni red (326 vjerovnika) u iznosu od	16.491.788,75 kuna
- II. viši (<i>opći</i>) isplatni red (27 vjerovnika) u iznosu od	4.029.195,27 kuna
UKUPNO	20.520.984,02 kuna

b) razlučni vjerovnik:

- Ministarstvo financija RH	65.823.798,99 kuna
-----------------------------------	--------------------

ZBIRNI PRIKAZ (a+b)

-Ukupno potraživanje svih vjerovnika.....	86.344.783,01 kuna
---	--------------------

3. UNOVČENJE STEČAJNE MASE:

1. nekretnine:

a) Stara upravna zgrada Revije u Šibeniku (etažno vlasništvo) oznake čest. broj 2620/1, Z.U. 4119, K.O. Šibenik prodana je kupcu Perković Stjepan Damir za iznos od 3.301.990,00 kuna (šesta usmena javna dražba dana 16. siječnja 2012.) i nekretnina fizički povezana sa zgradom oznake čest.broj 2620/3 (dvorište) za iznos od 33.450,00 kuna (jedanaesta usmena javna dražba 16. svibnja 2014.).

Plaćena kupovina	3.335.440,00 kuna
------------------------	-------------------

b) Pogon u Bilicama – ukupno 19 katastarskih čestica, sve upisane u Z.U. 2709, K.O. Vrulje – Bilice, ukupne površine 26.393 m², u naravi zemljište i na njemu sagrađeni: upravna zgrada, proizvodni pogon, skladište i portirnica.

Vrijednost ovog segmenta stečajne mase računa se na podlozi početne cijene koja je utvrđena u Zaključku stečajnog suda od 5. srpnja 2019. godine o prodaji iste nekretnine u postupku javne dražbe na ročištu zakazanom za dan 19. rujna 2019. godine.

Navedeno ročište bilo je 24. po redu i čak je uplaćena jamčevina za kupnju nekretnina u Bilicama, ali je potencijalni kupac anuliran na zahtjev RH (razlučnog vjerovnika) koja je

nekretninu kupila putem prijeboja s tražbinom (65.823.798,99 kuna) koju je imala prema stečajnom dužniku. I prodaja putem prijeboja računa se kao unovčena stečajna masa.

Visina prijeboja **4.928.224,91 kuna**

2. pokretnine:

c) Profesionalni šivači i drugi strojevi i sitni inventar prodani putem prijeboja s RH u iznosu od **153.874,80 kuna**

UKUPNO (a+b):8.417.539,71 kuna

III. ZAVRŠNI IZVJEŠTAJ STEČAJNOGA UPRAVITELJA

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: St-7/01 od 19. ožujka 2001. godine otvoren je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Revija d.d..

Naknadno je nadležnost za stečajni postupak Revije prešla na Trgovački sud u Šibeniku (sada: Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku).

Na početku stečaja stečajni upravitelj predao je sudu sustavni pregled svih predmeta stečajne mase koja se sastojala od 2 sklopa nekretnina (pogon u Bilicama i etažno vlasništvo stare upravne zgrade u Šibeniku) i pokretnina koje u naravi čine uređaje i opremu i inventar pogona u Bilicama. Predana su sva ostala izvješća i obrasci u skladu sa Stečajnim zakonom.

Nakon otvaranja stečaja, aktiviran je proizvodni pogon Revije u Bilicama i time je izvjesno vrijeme Dužnik nastavio poslovanje. U ovom periodu nastavka poslovanja svim radnicima redovno su isplaćene plaće i servisirani su svi ostali troškovi iz tekućeg poslovanja.

Dodatni prihodi ostvarivali su se zakupom nekretnina u vlasništvu Dužnika.

Opširniji prikaz poslovanja prikazan je pod točkom I – Račun prihoda i rashoda.

Jedno vrijeme postojao je interes za kupnju imovine Revije kao poslovne i imovinske cjeline. Zakonski se ovaj pothvat mogao ostvariti u formi „kupnja imovine stečajnog Dužnika kao cjeline” ili u postupku preustroja Dužnika na podlozi stečajnog plana.

Stečajni upravitelj izradio je više verzija Stečajnih planova – programa preustroja Dužnika koji su imali dvije bitne komponente – element razvoja kroz novu proizvodnju, ali i socijalni element skrbi Države o građanima izrazito niskog stupnja socijalne sigurnosti, no Ministarstvo financija RH u svojstvu dominantnog vjerovnika nije prihvatilo niti jedan predloženi stečajni plan.

Najbolja prilika za aktiviranje proizvodnje i zapošljavanje radnika Revije pojavila se 2006. godine kada je tržišno etablirana tvrtka iz tekstilne branše (Betex d.o.o. iz Belice, pokraj Čakovca) iskazala interes za kupnju ukupne stečajne mase Revije.

Prvotno je Betex dao ponudu za kupnju u iznosu od 7.700.000,00 kuna (neformalno se izjasnio da je spreman platiti do 10.000.000,00 kuna). Ponuda je predlagala i diobu novčanog iznosa na dio za radnike (4.700.000,00 kuna), i dio (3.000.000,00 kuna) za imovinu koji bi se platio razlučnom vjerovniku (Ministarstvo financija). Paralelno se obvezao (uz bankovnu garanciju) zapošljavanje minimalno 100 radnika.

Ovu prvu ponudu Betexa nije prihvatilo Ministarstvo financija.

Iako nije uspio u prom pokušaju, Betex je iskazao spremnost da preuzme imovinu Revije putem stečajnog plana, također uz obvezu da zaposli minimalno 100 radnika i za sve preuzete obveze je bio spreman izdati bankovnu garanciju.

Stečajni upravitelj izradio je stečajni plan s kojim je bio suglasan i Betex. Ali plan je prešutno odbio razlučni vjerovnik (Ministarstvo financija) koji je imao dominantnu i presudnu glasačku poziciju u postupku donošenja stečajnog plana. Naime, neprimjereno dugo se čekalo očitovanje Ministarstvo financija o stečajnom planu, što je izazvalo neizvjesnost ali i revolt na strani Betexa koji je konačno zbog neobjašnjive „šutnje” Ministarstva i odustao o preuzimanju Revije putem predloženog stečajnog plana.

Ponuda Betexa bila je apsolutno najozbiljnija i najpovoljnija za Reviju i šteta je za sve vjerovnike, a poglavito za radnike i razlučnog vjerovnika što nije prihvatilo Betexov model prouzimanja Revije.

I prije ponude Betexa iz 2006. godine, bila je i ponuda za preuzimanje Revije kao imovinske cjeline koju je dao Protector d.o.o.. Ugovor o prodaji Revije kao imovinske cjeline iz 2003. godine nije odobrio stečajni sudac, iako je ponuđač bio spreman platiti 11.000.000,00 kn za cjelokupnu imovinu Revije.

Nakon prvotnog neuspjeha pokušalo se za istog investitora (preuzimatelja Protector) zadovoljiti njegove poslovne aspiracije putem stečajnog plana.

Stečajni upravitelj je i u ovom slučaju izradio stečajni plan prema kojem je Protector bio u obvezi zapošljavanja minimalno 50 radnika, odmah nakon preuzimanja Revije. Prema istom planu Protector je imao obvezu uplatiti 10.000.000,00 kuna, od čega radnicima iznos od 3.400.000,00 kuna, a Ministarstvu financija iznos od 4.500.000,00 kuna, a ostatak se odnosi na troškove stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase. Predviđena je i novčana sankcija za Protector u visini od 1.000.000,00 kuna ako ne ispuni obvezu o zapošljavanju radnika.

I ovaj stečajni plan nije prihvatilo Ministarstvo financija – zahtjevalo je da se ukupan iznos, dakle iznos predviđen za radnike, uplati Ministarstvu financija.

Vrijeme je pokazalo da Ministarstvo financija nije dobro procijenilo ishod stečaja i mogućnosti vlastitog namirenja iz stečajne mase Revije.

Navedena dva ponuđača mogu se tretirati kao ozbiljni ponuđači, svakako da Betex treba procijeniti kao ponuđača vrhunske kategorije.

Protector je bio „sitni proizvođač”, ali je bio povezan s proizvođačima tekstilne konfekcije pa i u susjednim državama. Za razliku od Betexa koji je imao godišnji promet od preko 300 milijuna kuna, poslovao je s dobiti i zapošljavao je približno 400 radnika.

Bilo je i drugih ponuđača za preuzimanje imovine Revije, ali njihove ponude nisu prihvaćene jer su tretirani kao potencijalni špekulanti nekretnina kojima nije bio interes zapošljavanje radnika.

Osnovna intencija od samog početka stečaja na kojoj su inzistirali svi vjerovnici i maksimalno podržavao stečajni upravitelj bila je zapošljavanje radnika, po mogućnosti svih radnika Revije. Nesporno da se iz poslovanja mogao indirektno najbolje namiriti razlučni vjerovnik (porezi i doprinosi), a on je imao rezerve prema svim pokušajima da se aktiviraju proizvodni pogoni Revije u Bilicama.

Neuspješni pokušaji o nastavku poslovanja Revije rezultirali su odlukom skupštine vjerovnika da se pristupi pojedinačnoj prodaji stečajne mase – dviju nekretnina (stara upravna zgrada u Šibeniku i pogon Revije u Bilicama) i pokretnina.

Nužno je istaknuti da je ovaj model unovčenja stečajne mase izrazito nepovoljan za radnike – ostaju bez mogućnosti namirenja tražbina, ali i trajno bez zaposlenja u Reviji.

Naposlijetku, 2012. godine prodana je stara upravna zgrada Revije u Šibeniku (etažno vlasništvo) oznake čest. broj 2620/1, Z.U. 4119, K.O. Šibenik kupcu (Perkov Stipičin Damir) za iznos od 3.301.990,00 kuna. Kasnije (2014. godina), istom kupcu za iznos od 33.450,00 kuna prodana je i nekretnina katastarske oznake čest.broj 2620/3 (dvorište) koja je fizički povezana s prethodno kupljenom zgradom. Ukupno, od prodaje dviju opisanih nekretnina dobiven je iznos od 3.335.440,00 kuna.

Prodajom stare upravne zgrade Revije u Šibeniku za iznos od 3.301.990,00 kuna ostvarili su se uvjeti za djelomično namirenje potraživanja radnika na ime neisplaćenih plaća.

Dio potraživanja radnika ima zakonski tretman troškova stečajnog postupka i time prioritet u naplati. Od ukupnog potraživanja radnika (12.409.592,25 kuna) na ime troškova stečajnog postupka radnici imaju potraživanja od 6.534.265,82 kune.

U postupku djelomične diobe (siječanj 2013. godine) ukupno je radnicima isplaćen iznos od 3.022.141,79 kuna, što izraženo u postotku čini 46,25% potraživanja po navedenom pravnom temelju (vjerovnici stečajne mase).

U odnosu na ukupno potraživanje (12.409.592,25 kuna) radnici su navedenom diobom namireni za 24,35%, a ostatak potraživanja radnika u što je uključen dio njihovih tražbina svrstanih u troškove stečajnog postupka i tražbine iz I. Isplatnog reda iznosi 9.387.451,16 kuna.

Ishodom stečajnog postupka (prodajom sve stečajne mase) vidljivo je da radnici nemaju mogućnost daljnjeg namirenja svojih tražbina, bilo da su one svrstane u troškove stečajnog postupka ili su razvrstane u I. isplatni red.

Iz ostatka novca nakon isplate radnika plaćali su se redovni i nužni troškovi stečajnog postupka – plaćanje čuvarske službe u pogonu u Bilicama, plaćanje premije osiguranja, bankarske usluge i slično.

Postupak prodaje imovine Revije prema modelu javne dražbe koji je sud provodio na temelju odluke skupštine vjerovnika rastegnuo se na nekoliko godina – do preuzimanje Revije do strane RH putem prijeba, na 24 ročištu javne dražbe.

Nerazumno i nepotrebno odugovlačenje prodaje zbog minimalnog umanjivanja cijene za svako naredno ročište (10%), stečajni upravitelj nastojao je ubrzati okončanje stečaja prijedlogom da Ministarstvo financija kao razlučni vjerovnik na temelju fiducije preuzme sve nekretnine i pokretnine u pogonu Bilice. Ovaj prijedlog prihvaćen je prekasno, nakon nekoliko godina (na 24. zadnjem ročištu javne dražbe od 19. rujna 2019. godine). Pravo fiducijalnog vjerovnika Ministarstvo financija RH steklo je na temelju pravnog slijeda od prijašnjeg fiducijarnog vjerovnika (Jadranska banka d.d. Šibenik) i to prije stečaja temeljem ugovora o prijenosu potraživanja iz 1999. godine.

Postupajući po nalogu suda iz Rješenja od 9. travnja 2020. godine, razlučni vjerovnik uplatio je na račun Dužnika iznos od 652.431,31 kuna na ime namirenja troškova unovčenja predmeta prodaje.

Troškovi unovčenja predmeta prodaje svode se na obveze stečajne mase iz članka 155 i članka 156 Stečajnog zakona.

Komparirajući početnu procijenjenu vrijednost (28.813.971,93 kuna) stečajne mase, s novčanim iznosom koji je dobiven unovčenjem cjelokupne imovine Revije, uključujući i

prijeboj, vidljivo je da je početna procjena vrijednosti bila optimistična. Moguće i realna u tom vremenu, ali vrijeme nije radilo u korist vjerovnika – padala je tržišna atraktivnost, a time i vrijednost stečajne mase.

Zbog pada vrijednosti imovine Revije, ali i na tragu neprihvatanja prijedloga dva stečajna plana (poglavito Betexa), konačni ishod stečaja nije povoljan za vjerovnike.

U odnosu na visinu ukupnih obveza stečajnog dužnika u iznosu 86.344,783,01 kuna, dakle, svih utvrđenih tražbina stečajnih i razlučnih vjerovnika, isti vjerovnici namireni su u nominalnom iznosu od 8.104.241,50. Izraženo u postotku vjerovnici su namireni 9,386% u odnosu na ukupnu visinu tražbina.

Radnici su namireni za 24,35% od ukupno utvrđenih i priznatih tražbina, a razlučni vjerovnik (Ministarstvo financija) namireno je za 7,72% u odnosu na potraživanje osigurano fiducijom.

Od samog početka stečaja (zbog enormne visine tražbine razlučnog vjerovnika) bilo je neprijeporno da se vjerovnici drugog i trećeg isplatnog reda (razvrstavanje vjerovnika prema Stečajnom zakonu koji je bio važeći u vrijeme otvaranja stečaja) ni u kojoj varijanti ne mogu namiriti niti za minimum svog potraživanja.

Također je bilo neprijeporno da se i razlučni vjerovnik ne može namiriti u visini tražbine koju je osigurao fiducijom – vrijednost imovine Revije bila je daleko manja.

Zaključno, kako je provedena djelomična dioba i time Dužnik više nema raspoloživog novca za namirenje stečajnih vjerovnika, te kako je razlučni vjerovnik djelomično namiren putem prijeboja, završna faza stečajnog postupka svodi se na namirenje troškova stečajnog postupka.

Na tragu ove konstatacije jeste i Rješenje suda od 9. travnja 2020. godine. kojim se nalaže da razlučni vjerovnik uplati odgovarajući iznos na ime podmirenja troškova unovčenja predmeta prodaje.

IV. ZAVRŠNI (DIOBNI) POPIS

RASPOLOŽIVI IZNOS ZA DIOBU..... 656.700,06 kuna

Napomena: Raspoloživi iznos od (656.700,06) kuna sastoji se od dijela koje je po nalogu suda na račun Dužnika uplatilo Ministarstvo financija (652.431,31 kuna), uvećano za zatečeno novčano stanje na računu Dužnika (4.268,75 kuna).

Dužnik nema raspoloživog novca za završnu diobu kojom bi se namirivale tražbine stečajnih vjerovnika.

Iz raspoloživog novca mogu se isključivo namiriti troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase.

RASPODJELA NOVCA

A) TROŠKOVI STEČAJNOG POSTUPKA (članak 155. Stečajnog zakona)

1) Sudski troškovi stečajnog postupka 2.000,00 kuna
- Zakon o sudskim pristojbama: Tar. br. 24

2) Nagradu i naknadu troškova stečajnog upravitelja odredit će sud posebnim rješenjem, na temelju Stečajnog zakona i posebne uredbe kojom se reguliraju visina nagrade i namirenje troškova stečajnog upravitelja.

B) OSTALE OBVEZE STEČAJNE MASE (članak 156. Stečajnog zakona):

a) Knjigovodstvene usluge (bruto).....	15.000,00 kuna
b) Arhiviranje dokumentacije (bruto)	5.000,00 kuna
c) Ostali manji nepredvidivi troškovi (tekuća bankovna provizija i sl.)	1.000,00 kuna
d) <u>Zatvaranje računa (paušalno).....</u>	<u>500,00 kuna</u>
Ukupno.....	21.500,00 kuna

Nakon završnog ročišta stečajni upravitelj provest će odobrene novčane transakcije i o tome dokumentirano izvijestiti sud.

Moguće da provedbom svih odobrenih isplata i uplata (troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase) na računu Dužnika ostane manji iznos prilikom zatvaranja računa.

Eventualni ostatak novca uplatiti će se na račun posebnog sudskog fonda iz članka 111. Stečajnog zakona.

U Šibeniku, 9. lipnja 2020. godine

Stečajni upravitelj

Ivan Rude, odvjetnik

Prilog: kao u tekstu (od broja 1. do broja 3.)